

بررسی فراوانی انواع بیماری‌های پوستی در بیمارستان بوعلی سینا ساری، ۸۲-۸۳

مسعود گلپور (M.D.)*

زهره حاج حیدری (M.D.)**

چکیده

سابقه و هدف: بیماری‌های پوستی یکی از مشکلات مهم سلامت می‌باشد. ولی تحقیقات همه‌گیری‌شناسی که میزان این بیماری‌ها را در نقاط مختلف کشور نشان دهد و الگوی انتشار این بیماری‌ها را تعیین کند، بسیار اندک بوده و آگاهی‌ما در این زمینه کامل نیست. هدف از انجام این مطالعه، تعیین میزان فراوانی بیماری‌های پوستی در شهر ساری بوده است.

مواد و روش‌ها: این مطالعه به صورت مقطعی بر روی تمام بیماران مبتلا به بیماری‌های پوستی مراجعه کننده به بیمارستان بوعلی سینا در سال ۸۲-۸۳ در شهر ساری انجام گرفته است. کلیه اطلاعات اعم از تشخیص بیماری پوستی، سن، جنس، وضعیت تاہل، زمان مراجعه و شغل بیماران ثبت شد. بیماری‌ها در گروه‌های مختلف بر مبنای طبقه‌بندی بین‌المللی بیماری‌های پوستی (ICD-10) تقسیم‌بندی شدند. نتایج با استفاده از آزمون‌های آماری توصیفی و نرم‌افزار SPSS تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: ۴۴۶۰ بیمار با میانگین سنی $28/01 \pm 16/2$ سال شامل ۱۸۰۷ نفر مرد (۴۰/۴ درصد) و ۲۶۵۳ نفر زن (۵۹/۶ درصد) مورد بررسی قرار گرفتند. بیشترین موارد مراجعه (۳۳/۴ درصد) در فصل تابستان صورت گرفته است. شایع‌ترین مشکل بیماران اختلالات ضمایم پوستی (۲۴ درصد) بود که از بین آن‌ها آکنه (۵۵/۸ درصد) و طاسی (Alopecia) آنдрولوژیک (۳۰ درصد) شایع‌ترین علل مراجعه بودند. دومین علت شایع مراجعه عفونت‌ها (۲۳/۳ درصد) بودند. التهابات پوستی و اگزما سومین مشکل شایع بیماران بوده است (۱۹/۸ درصد) که از این میان التهاب تماسی-تحریکی پوست، شایع‌ترین شکل بیماری (۸۲/۷ درصد) بوده است.

استنتاج: این تحقیق نشان داد شیوع و الگوی انتشار بیماری‌های پوستی در شمال کشور تا حدودی با سایر نقاط متفاوت است. به علت فقدان مطالعات گسترده در این زمینه در ایران، انجام چنین تحقیقاتی ضروری به نظر می‌رسد تا با شناسایی بیماری‌های شایع منطقه‌ای و دادن آگاهی و آموزش‌های بهداشتی به مردم و تجهیز امکانات تشخیصی و درمانی از معضلات بیماری‌های پوستی کاسته شود.

واژه‌های کلیدی: همه‌گیری‌شناسی، بیماری پوستی، درماتولوژی

* متخصص پوست، عضو هیأت علمی (استادیار) دانشگاه علوم پزشکی مازندران
** متخصص بیماری‌های پوست، عضو هیأت علمی (استادیار) دانشگاه علوم پزشکی مازندران
Email: zhajheydar@yahoo.com

† تاریخ دریافت: ۸۵/۹/۲۰ تاریخ ارجاع چهت اصلاحات: ۸۵/۱۱/۲ تاریخ تصویب: ۸۵/۱۲/۲۱

مقدمه

مبلا به بیماری‌های پوستی تشخیص داده شده، از آذر ماه ۱۳۸۲ تا آذر ۱۳۸۳ در شهر ساری انجام پذیرفت. مطالعه در درمانگاه پوست بیمارستان بوعلی سینا ساری که تنها مرکز دولتی و آموزشی بیماران پوستی می‌باشد، انجام پذیرفت. بیماران بعد از معاینه و تشخیص بیماری توسط متخصصین پوست این مرکز وارد مطالعه می‌شدند. جهت تشخیص بیماری‌های پوستی علاوه بر شرح حال و معاینه فیزیکی، در صورت نیاز از اسمیر مستقیم و کشت و یا نمونه‌برداری استفاده گردید. تشخیص بیماری پوستی، سن، جنس، وضعیت تاہل، زمان مراجعه و شغل بیماران توسط چک لیست جمع‌آوری و ثبت شد. بیماری‌ها در گروه‌های مختلف بر مبنای طبقه‌بندی بین‌المللی بیماری‌های پوستی (ICD-10) تقسیم‌بندی شدند و جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون‌های آماری توصیفی و نرم‌افزار SPSS استفاده گردید. نتایج به صورت میانگین و انحراف معیار بیان شد.

یافته‌ها

در این مطالعه ۴۴۶ بیمار که طی یکسال به درمانگاه پوست بیمارستان بوعلی سینا ساری مراجعه کرده بودند مورد بررسی قرار گرفتند که شامل ۱۸۰۷ نفر مرد (۴۰/۴) درصد و ۲۶۵۳ نفر زن (۵۹/۶) درصد با میانگین سنی $28/01 \pm 16/2$ سال بودند. بیماران در محدوده سنی ۲ ماه تا ۸۸ سال قرار داشتند. بیشترین میزان مراجعه مربوط به زنان در سنین ۴۰-۲۰ سالگی و در مردان در سنین ۲۰-۰ سالگی بوده است. نسبت مراجعه زنان به مردان حدوداً ۱/۵ به ۱ بوده و بیشترین موارد مراجعه (۴/۳۳ درصد) به طور کل در فصل تابستان صورت گرفته است (نمودار شماره ۱).

اختلالات پوستی از علل شایع مراجعه بیماران به پزشک می‌باشد؛ به طوری که حدود ۷ درصد بیماران سرپایی را به خود اختصاص می‌دهد. در امریکا هر ساله از هر ۳ نفر یک نفر مشکل پوستی پیدا می‌کند و این در حالی است که ۶۰ درصد این بیماران به پزشک غیر متخصص پوست مراجعه می‌نمایند^(۱-۴).

طیف بیماری‌های پوستی از یک مشکل ساده نظریه پوست خشک و چروک دار تا بیماری‌های مزمن خطیرناک متفاوت است^(۵،۶). بسیاری از بیماری‌های پوستی در مناطقی که مردم آگاهی کافی از مسائل بهداشتی نداشته و مبتلا به فقر اقتصادی می‌باشند، شیوع پیدا می‌کند. عدم رعایت بهداشت فردی و اجتماعی، به ویژه در جوامعی که مردم به شکل گروهی زندگی می‌کنند و عدم امکان دسترسی یا گران بودن داروهای تجویز شده، باعث شده تا مردم به درمان‌های سنتی و غیربهداشتی روی آورده و از روش‌های غیر معمول درمان استفاده نمایند که این امر خود به گسترش بیماری‌های پوستی دامن می‌زند^(۶،۷). شیوع بیماری‌های پوستی در کشورهای مختلف و حتی در نواحی مختلف یک کشور نیز متفاوت است و به عوامل متعددی از جمله شرایط آب و هوایی و اقلیمی، وضعیت اقتصادی-اجتماعی، فرهنگی و نژادی بستگی دارد^(۸).

این مطالعه در شهر ساری با جمعیت ۵۰۰ هزار نفر واقع در شمال ایران انجام شده که در آن کلیه بیماران مراجعه کننده به بیمارستان بوعلی سینا که یک مرکز دولتی و تنها واحد پوست‌شناسی (dermatology) منطقه می‌باشد، مورد بررسی قرار گرفتند.

مواد و روش‌ها

این مطالعه به صورت مقطعی بر روی تمام بیماران

(درصد) بود. در گروه سنی بالای ۶۰ سال، شایع ترین بیماری التهاب پوستی و اگزما (۲۳/۳ درصد) و پس از آن عفونت‌ها (۲۰/۱ درصد) بودند (نمودار شماره ۲).

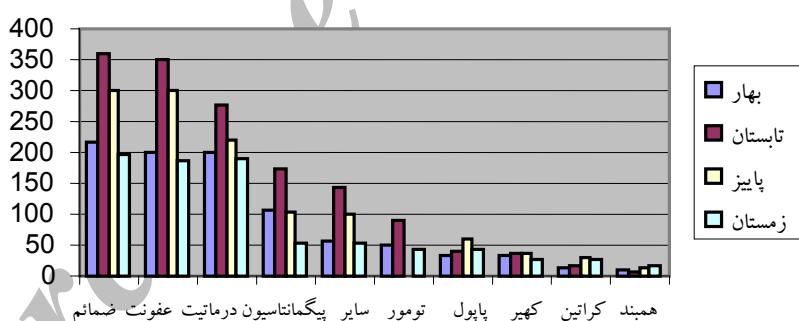
جدول شماره ۱: توزیع فراوانی و درصد انواع بیماری‌های پوستی به تفکیک جنس در مراجعین به درمانگاه پوست بیمارستان بوعلی سینا - ساری ۸۳-۸۲

نوع بیماری	تعداد زن	تعداد مرد	(درصد) کل تعداد
اختلالات ضمائم پوستی	۶۹۵	۳۷۹	۱۰۷۴ (۲۴)
اختلالات بافت همبند	۲۳	۲۲	۴۵ (۱)
عفونت	۵۰۲	۳۸۳	۸۸۵ (۲۳/۳)
درماتیت و اگزما	۵۲۲	۵۱۶	۱۰۳۸ (۱۹/۸)
اختلالات کراتینزاسیون	۳۷	۴۹	۸۶ (۱/۹)
پاپولوسکامو	۹۶	۸۴	۱۸۰ (۴)
اختلالات پیگماناتاسیون	۳۶۱	۷۹	۴۴۰ (۹/۸)
تومورها	۱۴۵	۹۴	۲۳۹ (۵/۴)
کهیر	۸۳	۵۱	۱۳۴ (۳)
سایر	۲۰۲	۱۵۳	۳۴۹ (۷/۸)

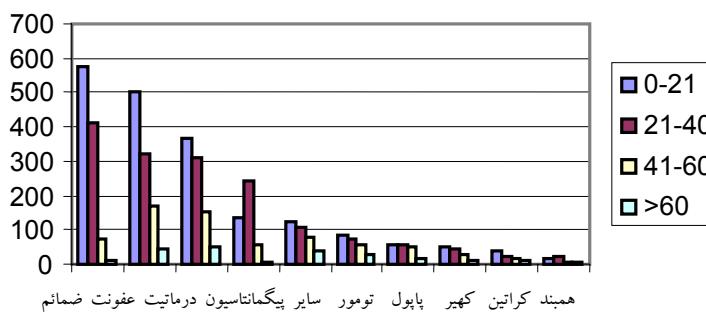
التهابات پوستی و اگزما سومین مشکل شایع بیماران بوده است (۱۹/۸ درصد) که از این میان التهاب تماسی پوست، شایع ترین شکل بیماری (۸۲/۷ درصد) بوده است. بیشتر آنها (۴۱/۳ درصد) در گروه سنی زیر ۲۰ سال قرار داشتند. فراوانی سایر مشکلات پوستی در جدول شماره ۱ آورده شده است.

در گروه سنی زیر ۲۰ سال، شایع ترین بیماری تشخیص داده شد اختلالات ضمائم پوستی (۲۹/۴ درصد) بودند و عفونت‌ها (۲۵/۸ درصد) در مقام دوم قرار داشتند. در گروه سنی ۲۱-۴۰ سال نیز شایع ترین بیماری اختلالات ضمائم پوستی (۲۵/۶ درصد) و بعد از آن عفونت‌ها (۱۹/۷ درصد) بودند.

در گروه سنی ۴۱-۶۰ سال، شایع ترین علت مراجعه عفونت‌ها (۲۴.۵ درصد) و بعد التهاب پوستی و اگزما

نمودار شماره ۱: توزیع انواع بیماری‌های پوستی به تفکیک فصل در بیماران مراجعه کننده به درمانگاه پوست بیمارستان بوعلی سینا - ساری ۸۲-۸۳

نمودار شماره ۲: توزیع انواع بیماری‌های پوستی به تفکیک سن در بیماران مراجعه کننده به درمانگاه پوست بیمارستان بوعلی سینا - ساری ۸۲-۸۳

بحث

به عنوان یکی از معضلات پوستی در بین مردم منطقه محسوب می‌شود که نیازمند بررسی و توجه بیشتر می‌باشد. در منطقه مازندران از بین سایر عفونت‌ها، عفونت‌های قارچی بویژه کاندیدا شیوع بالای دارد. زرد زخم، فولیکولیت و کورک (Furuncle) نیز از اختلالات عفونی شایع می‌باشند. به نظر می‌رسد بهداشت شخصی ضعیف بهداشت محیط نامناسب و وضعیت اجتماعی-اقتصادی، پایین به ویژه در شرایط آب و هوایی گرم و مرطوب از عوامل مستعد کننده این گونه عفونت است. در مطالعه‌ما برخلاف مطالعه انجام شده در کرمان که التهابات پوستی اولین علت مراجعه بیماران پوستی بودند^(۵) این بیماری سومین علت کلی مراجعین را تشکیل می‌داد که از این بین التهابات تماسی-تحریکی پوست، شایع‌ترین علت بوده‌اند که شاید رطوبت بالای هوا در این منطقه نسبت به شهر کرمان توجیه کننده این مسئله باشد. یافته‌ها نشان می‌دهد التهابات پوستی در خانم‌های خانه‌دار بسیار شایع بوده که ممکن است به علت تماس مداوم با مواد حساسیت زا در محیط و عدم استفاده از دستکش و استفاده از مواد شوینده و پاک کننده باشد. در این مطالعه اختلالات پیگماناتیسیون در رده چهارم از نظر شیوع قرار دارد. که از این بین ملاسماء، بیش‌ترین شیوع را به ویژه در خانم‌ها داشته است. ولی این مسئله در آمریکا شیوع چندانی ندارد^(۱۲). به نظر می‌رسد یکی از علل شیوع بالای ملاسماء در مازندران، مربوط به شغل بسیاری از زنان در این منطقه به خصوص کشاورزی و فروشنده‌گی، و در نتیجه تماس مداوم با نور آفتاب باشد.

از دیگر علل شایع مراجعین به درمانگاه پوست، تومورهای پوستی بوده است که مانند سایر مطالعات انجام شده کارسینوم سلول‌های بازال (BCC) در راس تومورهای بدخیم قرار داشت^(۱۱). با توجه به شیوع بالای

براساس اطلاعات موجود تاکنون مطالعات محدودی در مورد شیوع بیماری‌های پوستی در ایران انجام شده که محدود به چند مطالعه از استان‌های همدان، هرمزگان، یزد، کرمان و گیلان می‌باشد^(۱۱،۸،۵).

در مطالعه حاضر، مانند سایر مطالعات انجام شده (۵،۱۱،۱۲) اکثر مراجعین به درمانگاه پوست، خانم‌ها بودند (۵۹/۶ درصد). این مسئله ممکن است به علت توجه بیش‌تر زنان به مسائل زیبایی و مراقبت از پوست باشد، در حالی که این مسئله در بین مردان اهمیت کم‌تری داشته و یا شاید به علت گرفتاری‌های شغلی کم‌تر به آن اهمیت داده می‌شود.

نتایج این مطالعه نشان داد که بیش‌ترین شیوع بیماری‌های پوستی، مربوط به اختلالات ضمائن پوستی شامل مو، ناخن، غدد سباسه و عرق بوده که از این بین آکنه بیش‌ترین شیوع را داشته است. با توجه به شرایط آب و هوایی و رطوبت بالای منطقه در تابستان و تعریق، تشدید آکنه امری بدیهی است. نتایج مشابهی در مطالعه‌ای که در هرمزگان انجام شده، به دست آمده است^(۱۱).

دومین بیماری شایع، عفونت‌های پوستی بودند. در بین عفونت‌های پوستی، گال شایع‌ترین بیماری تشخیص داده شده بود. در مطالعات مشابه انجام شده در سایر استان‌های کشور منجمله گیلان و هرمزگان نیز گال یکی از شایع‌ترین علل بیماری‌های پوستی عنوان گردید (۹،۱۱). همچنین در مطالعه نیجریه، اکوادور و جامائیکا نیز این بیماری از شایع‌ترین بیماری‌های پوستی عفونی بوده است^(۶،۱۳،۱۴). گال یکی از بیماری‌های مسری انگلی پوست است که بویژه در کشورهای استوایی و حاره‌ای شیوع جهانی دارد^(۶). متأسفانه با توجه به مقاومت دارویی نسبت به داروهای موجود فعلی در کشور و عدم درمان صحیح و پی‌گیری درست بیماران، این بیماری

آموزش بهداشت فردی، بهداشت محیط و تجهیز امکانات موردنیاز تشخیصی و درمانی امری ضروری به نظر می‌رسد.

انواع مشکلات پوستی در منطقه و اهمیت امر پیشگیری و تقدیم آن بر درمان، توجه بیشتر مسئولین در خصوص

فهرست منابع

1. Mendenhall RC. A study of the practice of dermatology in the united state. *Arch. Dermatol.* 1978; 114(10): 1456-62.
2. Stren RS. The epidemiology of cutaneous disease in fitz patients. In: Eisen AZ, Wolf K, Freedberg IM, Austen KF, editors. *Dermatology in general medicine*. 4th ed. Mac Graw Hill Inc; 1993; P7-13.
3. Saw SM, Coh D, Adjani MR, Wong ML, Hong CY, Lee J, et al. A population-based prevalence survey of skin diseases in adolescents and adults in rural Sumatra, Indonesia, 1999. *Transactions of the royal society of tropical medicine and hygiene*. 2001; 95: 384-388.
4. Barnabe CH, Daenick P. Beauty is only skin-deep prevalence of dermatologic disease on a palliative care unit. *J. Pain. Manag.* 2005; 29(4): 419-22.
سر یزدی سیمین. بررسی عنوان بیماریهای پوستی بر حسب شیوع در ۱۰۰۷ مراجعه کننده به متخصصان پوست شهر کرمان در سال ۱۳۷۵. طب و تزکیه، ۱۳۷۷، شماره ۳۰، صفحات ۳۳-۳۵.
6. Onayemi O, Isezuo SA, Njoku CH. Prevalence of different skin conditions in an outpatients' setting in northwestern Nigeria. *Int.J. Dermatol.* 2005;44(1):7-11.
7. Nnoruka EN. Skin diseases in southeast Nigeria: a current perspective. *Int. J. Dermatol.* 2005; 44(1): 29-33.
نور بالا محمد تقی، پورسینا نصرت. فراوانی بیماری‌های پوستی بر اساس ICD 10 در مراجعان به درمانگاه پوست دانشگاه علوم پزشکی یزد در تابستان ۱۳۷۸. فصلنامه بیماری‌های پوست ۱۳۸۴، شماره ۳۱، صفحات ۹۴-۱۹۰.
8. گلچای جواد. بررسی سه ساله بیماریهای پوستی در درمانگاه پوست بیمارستان رازی. مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان. ۱۳۷۲؛ شماره ۴، صفحات ۲۸-۳۹.
زمانیان عباس، عظیمیان محمد حسین. طیف بیماری‌های پوستی در مناطق روستایی شهرستان همدان در سال ۱۳۸۰. فصلنامه بیماری‌های پوست ۱۳۸۴، شماره ۸ (۵)، صفحات ۳۷۹-۸۳.
11. Baghestani SH, Zare SH, Mahboobi AA. Skin disease pattern in Hormozgan. *Iran. J. Dermatol.* 2005; 44: 641-45.
12. Stren RS. Office base care of dermatologic disease. *J. Am. Acad. Dermatol.* 1986; 14: 286-290.
13. Fekete E. The pattern of disease of the skin in the Nigeria. Guinea Saranna. *Int. J. Dermatol.* 1978; 17: 331-38.
14. Badume AJ. Incidence of skin disease in rural Jamaica. *Int. J. Dermatol.* 1988; 27(2): 109-11.